

Peretz, Isaac Leib.

Hazi'el un Uri'el : fragment.

**In: Geshikhtn un stsenes. Ale
verk / fun Y.L. Perets ; Vol.
15.**

[Wilno], 1925.

Pp. 269-273.

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET
YIVO INSTITUTE FOR JEWISH RESEARCH

Master negative Storage Number Y-2005- 1915.6

Peretz, Isaac Leib, 1851 or 2-1915.

Hazi'el un Uri'el : fragment.

In: Geshikhtn un stsenes / Y.L. Perets.

[Wilno] : Vilner farlag fun B. Kletskin, 1925

Pp. 269-273 p. ; 21 cm. Ale verk / fun Y.L. Perets ; 15.

1. Short stories, Yiddish.--lcsh 2. Yiddish drama.--lcsh

I. Lithuania-Vilnius II. Peretz, Isaac Leib, 1851 or 2-1915. Works. 1920 ; 15.

ID : NXYH02-B3930
CALL #: /24494

CC: 9114

DCF: [HBR]

Reduction ratio

X 10.0

חזיאל און אוריאל

(פראגמענט)

חזיאל

(קומט אריין, באמערקט נישט קיינעם, אויף און אָפּ גייענדיק) ..

אלע רערן פארמאכט,
אלע, וואָס דעם הימל פארבינדן
מיט דער ערד, וואָס וואַלגערט זיין אונטן
אין רויך, וואַלקן און פלאַמען געוויקלט.
אלע רערן,
מען זאָגט, אויף זיין געבאָט פארשטאָפט,
נישט מיר טון אַראָפּ צו וויסן
וואָס מיר פילן, וואָס מיר טראַכטן,
וואָס מיר דענקען וועגן לעבן,
וואָס זיי פירט דאָרט די ווערעם —
די מענטשלעכע.
נישט פון אונז אַראָפּ גייט באַפעל,
און קיין זעעניש, קיין טרוים
ווערט זיי פון דער הייך באַשערט.
און פון זיי צו אונז קיין געבעט,
קיין קלאַנג, קיין לויב-געזאַנג,
קיין זיפּץ הערט זיך פון אונטער,
קיין ווידערשפעניק אויסגעשריי.
(באמערקט אוריאלן פארטראַכט)

וועגן וואָס?

וועגן מיינע רייד?

אוריאל

נישט געהערט...

חזיאל

דיין שטערן - גערונצלט,
דיינע אויגן -
ווי פון פינסטערניש אין ליכט אריין..
וואו האט דיין געדאנק געוואנדערט,
אין וועלכער פינסטערניש געשוועבט,
דיינע ליפן ציטערן...

אוריאל

שווערע געדאנקען געהאט...
אין מיין שטענדיק ליכטיקער זעל
האט זיך א באוועגלעך שווארצער פונקט באוויזן..
ווי פון ווייט, פון זייער ווייט געשוואומען.
ווי די שיפלייט אין עק פון הימל
א צייכן, דאס עס גייט א שטורם
און דערווייל - א קליינער שווארצער פונקט
אומרוהיק צוגעקוקט האב איך זיך צו אים
אין ער וואקסט און צעוואקסט זיך
און ס'איז פון אים א געדאנק א שווארצער,
א שרעקלעך שווארצער אויסגעוואקסן,
און האט ארומגעהילט מיין זעל
און איר ליכטיקייט פארשלונגען,
ווי א שווערער וואלקן די זון...

חזיאל

(אומרוהיק)

מערקווירדיק - דיינע בילדער
אלץ פון יענער הימל-זייט..

דער ווייטער שטורם, דער וואלקן
וואס שלינגט די זון...

אוריאל

דאס איז עס.

חזיאל

וואס?

אוריאל

וואס מיך פלאגט,
מיין ניי-געבוירענער שווארצער געדאנק
איז עבן דאס:
נישט זעלבסט און נישט פון זיך
און נישט פאר זיך זענען מיר דא...
אלע, דער הימל, אלע זיינע באוויינער
און ער אליין נישט אויסגעשלאסן.

חזיאל

וואס הייסט?

אוריאל

מיר זענען אן אפגלאנץ פון דאָרט.
פון אונטן.
זייער - געדאנק!
מיר זענען קיין עקסיסטענץ...
אָם דרייט זיך באַרמהאַרציקייט אַרום,
געבויגן, אין טרערן צעגאָסן...
אָט די שטייפּע ערלעכקייט,
די גערעכטיקייט

מיט דער שווערד פון האַלץ געגורט
און מיט בלעך און האַמער...
אַן אומרעכט - און זי פויקט
און אונטן אירע באַשעפער מיינען
עס דונערט...
ווי קומט דאָס אַלץ צום אייביקן?
צום אומפאַרענדערטן?
און ווי קומען צו אויגו געדאַנקען
און ניי געבוירענע?

חזיאל

וואונדערבאַר?
און דער באַגער?

אוריאל

אַ קאַריקאַטור
פון שפּיאָן און פּראָקוראַר צוזאַמען...
אויך מיין אַפּשיין...

חזיאל

און ער אַליין?

אוריאל

ער - קעניג אָדער פּרעזידענט?
אַליין הערשער אָדער באַפעלט
זיינע קנעכטיקע הערן אָדער הערישע קנעכט,
און פּרעגט: באַשאַפּן אַ מענטש?
באַשאַפּן אונזער באַשאַפּער?
איבערקערן סדום?

און דעסגלייכן...
פּרעזידענט אָדער קעניג,
און ווען איבער קעניגן קעניג...

חזיאל

זענען מיר? -

אוריאל

דער הימל פון דער ערד...
פונם קלענסטן צווישן וועלטן...
אַנדערע הימלען מוזן אַנדערע האַפּן
און אַנדערע הימלס באַוואוינען...
און גייט עס שלעכט אויף אונזער ערד
הערט מען געשריי און לעסטערונג פון דאָרט,
שפּריצן בלוטיקע שטראָמען קעגן הימל,
פאַרלאַנגט מען הילף...
ווערן די רערן געשטאָפט...
און ער - פאַרשווינדט ערגעץ...
פאַרשווינדט פון מענטשלעכן טרוים,
און מיר וועלן נאָך אים פאַרשווינדן
און נישט דערוויסן
ווי עס צוגייט אין אַנדערע הימלען...